

[Aksel Larsen.]

om tab på landbrugseksporten, men omhyggeligt gik uden om den helt uhyrlige historie om, hvor mange milliarders mindsket vækst der ville komme for industrieksporten, hvis vi ikke kom i fællesmarkedet.

Hr. Ivar Nørgaard forklarer, at hvad der må være en tilfredsstillende ordning for Norge, må Norge afgøre, og hvad der må være en tilfredsstillende ordning for Sverige, må Sverige afgøre, og så fremsætter han nogle ikke uinteressante og for mig at høre ret sandsynlige betragtninger om Sveriges muligheder. Men jeg tillader mig at gøre opmærksom på, at det danske socialdemokrati med ivrig støtte af det radikale venstres ordfører har sagt, at det, vi må forlange, er, at den eksisterende toldfrihed i Norden bliver bevaret. Det er den danske betingelse. Det er muligt, at nordmændene og svenskerne har det samme ønske, det går vi ud fra. Men når man tager et dansk forbehold for, på hvilke betingelser man vil tilslutte sig fællesmarkedet, så er det altså en dansk betingelse, man stiller, og det klares ikke ved at sige: nej, nu må vi lade svenskerne og nordmændene afgøre, hvad de er tilfredse med. Det, vi skal afgøre, er, om vi er tilfredse. Nu har i hvert fald handelsministeren højt og tydeligt hørt såvel under en tidligere debat som her, at socialdemokratiet, det radikale venstre og socialistisk folkeparti kræver, at den eksisterende toldfrihed mellem de nordiske lande oprettholdes. Så synes jeg, handelsministeren skulle ulejlig sig med at give den oplysning videre til sine forhandlingspartnere i EC, at det bliver vilkårene, og hvis man ikke kan imødekomme det, må man være forberedt på at løbe ind i adskillige vanskeligheder.

Jeg takker hr. Ivar Nørgaard for den kategoriske erklæring om, at når socialdemokratiet bliver regeringsdeltager, måske eneste regeringsparti, efter valget, vil man stå fast på det, der blev vedtaget den 3. maj vedrørende betingelserne for eventuelt at tiltræde fællesmarkedet. Jeg tror, det vil være klogt af den nuværende regering, om den tager højde for dette og gør opmærksom på, at så har man altså hidtil forhandlet på et grundlag — nemlig det grundlag, handelsministeren lagde op den 30. juni i fjor —

som der formentlig ikke er parlamentarisk dækning for i Danmark ret længe.

Hr. Niels Helveg Petersen er meget interesseret i noget, jeg har sagt, nemlig at folkeafstemningens afgørelse kan vi ikke tænke os at anfægte. Det er interessant, siger han. Hvorfor er det interessant? Sådan har vi altid haft det. Sådan har vi altid ment. Der er ikke noget som helst nyt i det, og der er ingen grund til at forlange det yderligere uddybet. Vi mener virkelig, at hvis et befolkningsflertal har truffet en afgørelse, så er den afgørelse gældende, i hvert fald indtil befolkningsflertallet eventuelt måtte have ændret den. Sådan er det også her i folkettinget. Hvis folkettingen vedtager en lov, er den gældende, indtil folkettingen eventuelt ændrer den, og det indretter vi os efter. Dermed være ikke sagt, at vi siger, at så har vi også ændret vor overbevisning om, hvad der er godt eller rigtigt. Vi har vel lov til stadig væk at bevare vor overbevisning. Men det er da ganske klart, at vi ikke agter at anfægte et folkeflertals afgørelse ved folkeafstemning.

Så er der dagsordnerne. Jeg får at vide, at der er forkerte påstande i det dagsordenforslag, jeg på mit partis vegne har fremsat. Jeg kan nu ikke se, hvad der er forkert i det. Jeg ved, at vi her i de nordiske lande har haft større muligheder, end man formodentlig har i nogen andre lande på jordkloden, i hvert fald af dem, vi kender, for at virkeliggøre en socialistisk udvikling. Det er vor absolutte opfattelse, at de muligheder næppe findes i fællesmarkedet, og at de vil blive mindre, jo strammere og mere konsolideret fællesmarkedet måtte blive. Også af den grund mener vi, at Danmark skal holde sig væk. Vi har ikke skrevet det for at lokke for hr. Poul Schlüter eller det konservative folkeparti; men jeg troede, at de var så store demokrater, at de ville anerkende, at hvis et vælgerflertal i Danmark ønsker socialisme, skal vi have socialisme. Vi skriver derfor, at vi mener, at dansk tilslutning til EEC vil hindre et vælgerflertal i at fremme en socialistisk samfundsudvikling. Vi mener virkelig, at tilslutningen til fællesmarkedet er i modstrid med danske samfundsinteresser, og det har vi anskueliggjort i talrige taler og artikler og i mange debatter her-